

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu,
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj 10 P-202/2021-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza ANPE GRADNJA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Boškovićeve ulica 7, OIB: 84568538277, kojeg zastupa stečajni upravitelj Marko Plavetić iz Karlovca, a ovaj po punomoćniku Ico Škarpa, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika NAUTIČKI CENTAR KOMIŽA d.o.o., Komiža, Ulica Hrvatskih mučenika 17, OIB: 80069446180, kojeg zastupa punomoćnik Boris Bulj, odvjetnik iz Splita, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 10. studenog 2023. uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, objavljene 27. studenog 2023.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" 1. Proglašava se nedopuštenom ovrha na novčanim sredstvima tužitelja kao ovršenika koja se vodi pri Financijskoj agenciji po zahtjevu za izravnu naplatu tuženika kao ovrhovoditelja od 26. lipnja 2018. koji je zaprimljen kod Financijske agencije dana 26. srpnja 2018. u 11,30 sati, temeljem ovršne isprave-bjanko zadužnice "Split, 15. prosinca 2017. " potvrđene od strane javnog bilježnika u Splitu Vedrane Bilan pod brojem OV-5942/17 od 15. prosinca 2017.

2. Dužan je tuženik nadoknaditi tužitelju parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate, a sve u roku od 8 dana od pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.741,98 EUR-a/13.125,00 kn,¹ dok se zahtjev tuženika za više traženu naknadu troškova postupka u iznosu od 1.368,64 EUR-a/10.312,04 kn, odbija kao neosnovan.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Kod općinskog suda u Splitu je dana 10. rujna 2018. zaprimljena tužba ANPE GRADNJA d.o.o., Split protiv tuženika NAUTIČKI CENTAR KOMIŽA d.o.o., Komiža, radi proglašenja nedopuštenom ovrhe.

2. U tužbi tužitelj navodi kako je pred Financijskom agencijom u tijeku postupak izravne naplate kojeg je tuženik kao ovrhovoditelj pokrenuo dana 26. lipnja 2018. u 11,30 sati kada je Financijskoj agenciji podnio zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja kao ovršenika i to na temelju bjanko zadužnice "Split, 15. prosinca 2017." potvrđene od strane javnog bilježnika u Splitu Vedrane Bilan pod brojem OV-5942/12 od 15. prosinca 2017. zajedno sa specifikacijom zahtjeva za izravnu naplatu kojim se zahtjeva isplata iznosa od 59.400,00 kn zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 16. prosinca 2017., uslijed čega je sa računa tužitelja kao ovršenika zaplijenjen iznos od 62.278,18 kn. Općinski sud u Splitu da je dana 23. kolovoza 2018. donio rješenje i zaključak broj Ovr-1980/18 zaprimljen od strane punomoćnika tužitelja kao ovršenika dana 24. kolovoza 2018. kojim rješenjem je prihvatio prijedlog tužitelja kao ovršenika za odgodom prijenosa zaplijenjenih sredstava sa računa tužitelja kao ovršenika na račun tuženika kao ovrhovoditelja te kojim zaključkom je uputio tužitelja kao ovršenika da u roku od 15 dana pokrene parnični postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

3. Predmetna ovrha, odnosno pljenidba da je nedopuštena, jer tuženik nije ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja temeljem bjanko zadužnice "Split, 15.12.2017." broj OV-5942/17 jer nisu ostvareni uvjeti za aktivaciju predmetne zadužnice po pravnom poslu zaključenom između parničnih stranaka, a temeljem kojeg je tužitelj izdao tuženiku predmetnu bjanko zadužnicu. Tužitelj kao naručitelj i tuženik kao izvoditelj da su dana 15. prosinca 2017. zaključili ugovor o izvođenju radova na adaptaciji više stambene zgrade Komiža-I faza za radove iz troškovnika po provedenom postupku jednostavne nabave od 4. prosinca 2017. i ponude izvoditelja broj 04 od 14. prosinca 2017., koji čine sastavni dio ugovora (nastavno Ugovor), za ugovorenu cijenu od 489.753,00 kn (čl. 1-4), a rok za dovršetak radova po Ugovoru je ugovoren u članku 8. i to baš 70 dana od uvođenja u posao. Sukladno odredbi članka 10. Ugovora tuženik da je za ovlašteno nadzorno tijelo imenovao tvrtku "Konačni element d.o.o. Split". Sukladno odredbama članka 12. i 14. Ugovora tužitelj kao jamstvo za uredno ispunjenje Ugovora da se obvezao dostaviti tuženiku ovjerene bjanko zadužnice na iznos od 600.000,00 kn, te kao jamstvo za otklanjanja nedostataka u jamstvenom roku također obvezao dostaviti tuženiku ovjerene bjanko zadužnice na iznos od 600.000,00 kn.

4. Tužitelj kao izvoditelj da je uveden u posao 19. prosinca 2017., ali da je odmah po početku radova ustanovljeno da se "međukatna konstrukcija" ne može izvesti po projektnom rješenju pa da je zatraženo i dostavljeno novo rješenje od projektanta konstrukcije dipl. ing. građ. Darija Fadića. Zbog dodatnih i nepredviđenih radova da je produljen rok za izvršenje radova za mjesec dana, uz odobrenje tuženika kao naručitelja, ovlaštenog nadzornog tijela naručitelja i projektanta. Dana 12. prosinca 2018. "zbog velikog progiba drvene stropne konstrukcije i potkrovlja, projektno rješenje da se zamjenjuje rješenjem kao za II kat po nalogu investitora uz

suglasnost glavnog projektanta", pa da se i zbog tih dodatnih i nepredviđenih radova još jednom produljuje rok za izvršenje radova za daljnjih mjesec dana, uz odobrenje tuženika kao naručitelja, ovlaštenog nadzornog tijela naručitelja i projektanta. Dana 20. ožujka 2018. "po nalogu investitora n. inženjera i glavnog projektanta da je zatraženo da se postojeće drveno stubište sanira", a za izvođenje tih dodatnih i nepredviđenih radova tužitelju kao izvoditelju da je bilo potrebno sedam radnih dana. Za radove po Ugovoru tuženik kao naručitelj da se je obvezao tužitelju kao izvoditelju predujam u visini od 150.000,00 kn (članak 5. stavak 2. Ugovora), te vršiti plaćanja po privremenim i okončanoj situaciji u roku od 20 dana po izvršenim radovima (članak 5. 3. Ugovora). Tužitelj kao izvoditelj da je tuženiku ispostavio račun za predujam broj 28/001/01 od 18. prosinca 2017. u iznosu od 150.000,00 kn, zatim I. privremenu situaciju račun broj 04/001/01 od 30. siječnja 2018. u iznosu od 336.306,95 kn, zatim drugu privremenu situaciju račun broj 06/001/01 od 28. veljače 2018. u iznosu od 336.210,63 kn, te okončanu situaciju račun broj 36/001/01 od 15. lipnja 2018. za ukupnu vrijednost radova od 1.195.460,21 kn za vrijednost izvedenih radova po okončanoj situaciji u iznosu od 522.942,63 kn. Prva i druga privremena situacija da se pretežito odnose na dodatne i nepredviđene radove i obje da su potpisane i ovjerene od strane ovlaštenog nadzornog tijela naručitelja i tuženika kao naručitelja, a okončana situacija da se odnosi na ugovorene radove po Ugovoru, ista da nije ovjerena od ovlaštenog nadzornog tijela naručitelja jer da je tuženik kao naručitelj dana 13. lipnja 2018. raskinuo Ugovor s ovlaštenim nadzornim tijelom naručitelja, a bez imenovanja drugog nadzornog tijela. Svi radovi da su izvedeni i obračunati sukladno Ugovoru i ugovornom troškovniku a što da je potvrđeno vještačkim nalazom stalnog sudskog vještaka Mije Tadinca. Tuženik da je po ispostavljenim računima i privremenim situacijama prema tužitelju izvršio ukupna plaćanja u iznosu od 782.517,58 kn i to: dana 1. siječnja 2018. iznos od 150.000,00 kn (predujam); dana 7. veljače 2018. iznos od 316.306,95 kn; dana 15. ožujka 2018. iznos od 316.210,63 kn. Slijedom navedenoga dugovanje tužitelja prema tuženiku po osnovu izvedenih radova da iznosi ukupno 412.942,63 kn, a koliko je i fakturirano po okončanoj situaciji računu broj 36/001/01 od 15. lipnja 2018.

5. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi kako s druge strane nisu ostvareni razlozi iz članka 12. i 14. Ugovora za aktivaciju bjanko zadužnice, jer da je tužitelj kao izvoditelj uredno i u ugovorenom roku izveo sve radove po Ugovoru. Zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja i specifikacije zahtjeva da nije vidljivo temeljem kojeg ugovornog jamstva i iz kojeg razloga je predmetna bjanko zadužnica uopće podnesena na naplatu. Iz navedenog da je razvidno kako je tuženik protupravno naplato bjanko zadužnicu "Split, 15. prosinca 2017." broj OV-5942/17 jer da nisu ostvareni uvjeti iz Ugovora za aktivaciju predmetne zadužnice slijedom čega da je nedopuštena pljenidba novčanih sredstava sa računa tužitelja u iznosu od 62.278,18 kn temeljem tuženikovog zahtjeva za izravnu naplatu od 26. lipnja 2018. Stoga tužitelj predlaže sudu donijeti presudu sadržaja pobliže specificiranog u izreci ove presude.

6. Rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-4192/18 isti sud se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari te po pravomoćnosti rješenja odlučio predmet dostaviti stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Splitu.

7. Kod ovog suda predmetni spis zaprimljen je dana 16. studenog 2018. te je zaveden pod poslovni broj P-368/18.

8. Kod ovog suda je dana 20. studenog 2018. i 24. prosinca 2018. zaprimljen odgovor na tužbu (identičan) u kojoj tuženik u cijelosti osporava osnovu tužbe i tužbenog zahtjeva potvrđuje da je imao s tužiteljem sklopljene ugovore o izvođenju radova te ističe kako tužitelj nije postupio po preuzetim obvezama i radovi da nisu izvedeni ni obračunati sukladno Ugovoru i ugovornom troškovniku, te da su ostvareni uvjeti za aktivaciju predmetne zadužnice. Ukupno ugovorena cijena radova za I fazu da je bila 489.753,00 kn, a kako su ovjerene samo dvije situacije u ukupnom iznosu od 652.517,58 kn dok okončanu situaciju račun broj 36/001/01 od 15. lipnja 2018. za ukupnu vrijednost radova od 1.195.460,21 kn, a za vrijednost izvedenih radova po okončanoj situaciji u iznosu od 522.942,63 kn tuženik kao naručitelj, te ovlašteni nadzor da nisu ovjerali radi čega da ne postoji osnova za plaćanje na koju se poziva tužitelj. Prva privremena situacija i druga privremena situacija da su ovjerene od strane tuženika kao naručitelja u dobroj vjeri i po uputi nadzornog organa no kasnije da je tuženik utvrdio kako radovi obračunati u navedenim situacijama nisu bili ni ugovoreni ni predviđeni. Iako tužitelj navodi da je riječ o naknadnim i nepredvidivim radovima da se radi isključivo o naknadnim radovima koje je tužitelj prethodno morao ovjeriti i odobriti tuženiku. Tužitelj da je prethodno trebao dogovoriti sastanak na gradilištu, očevitom utvrditi nedostatke i nužnost izmjena, zatražiti novo rješenje statičara i suglasnost konzervatora što da nije učinio nego pristupio izvođenju radova i ispostavio situaciju koja neopravdano znatno premašuje ugovorenu cijenu. Ugovorena cijena radova sukladno troškovniku i ponudi samog tužitelja da iznosi 489.753,00 kn, dok je isti potom obračunao i ispostavio okončanu situaciju, odnosno račun za ukupnu vrijednost radova od 1.195.460,21 kn zbog dodatnih radova koji dijelom nisu izvedeni, a većim dijelom nisu ni priznati ni dopušteni, te ih tuženik osporava. Naknadnim pregledom te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo Slobodanu Bogdanoviću da je utvrđeno kako na terenu nisu izvedeni ugovoreni radovi u visini od 96.896,10 kn pri čemu ukazuje kako radovi koje je tuženik platio nisu odrađeni premda su ovjerali u ispostavljenim situacijama. S tim u vezi privremene situacije da su u proturječnosti s okončanom situacijom a što da je razvidno usporedbom II. privremene situacije I. faze stavka 4. gdje izvanstroškovnički radovi iznose 4.715,64 kn što ukupno iznosi 9.253,99 kg, a u okončanoj situaciji da je isto prikazano kao ukupno 9.916,68 kg. Tužitelj da se neosnovano poziva na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mije Tadinca. Tužitelj da po predmetnom Ugovoru o izvođenju radova da je izdao I. privremenu situaciju koja je ovjerena od strane nadzora a riječ da je o ugradnji vanjske stolarije koja nije ugrađena. Ugovorena cijena navedenog Ugovora da iznosi 485.000,00 kn, dok da je stvarno izvedeno 95.000,00 kn, a tuženik da je isplatio tužitelju 391.500,00 kn iz čega da je također razvidno dugovanje tužitelja prema tuženiku. Tuženik da je po predmetnom Ugovoru isplatio tužitelju iznos od 782.517,58 kn, premda je ugovorena cijena radova u iznosu od 489.753,00 kn, a da su neodrađeni radovi u visini od 96.896,10 kn zbog kršenja ugovora od strane tužitelja tuženik da se nalazi u nezavidnoj situaciji u kojoj prva faza ugovora nije završena, on da je preplatio nestručno izvedene radove da mora angažirati nove radnike kako bi izvršili nužne i znatne popravke te ishodili nove dozvole i suglasnost za nove radove. Tužitelj da nije ispunio ugovorne obveze, te kako su radovi izvedeni od strane tužitelja puni znatnih nedostataka zbog kojih tuženik trpi izravnu štetu, to da su u cijelosti ispunjeni uvjeti iz

članka 12. i 14. Ugovora za aktivaciju bjanko zadužnice broj OV-5942/17 od 15. prosinca 2017.

9. U očitovanju na tuženikov odgovor na tužbu a u podnesku zaprimljenom kod suda 15. veljače 2019. ističe kako je dana 11. srpnja 2018. tuženik izjavio raskid Ugovora I. i II., a dana 17. srpnja 2018. tužitelj da je prigovorio tuženiku valjanost izjavljenog raskida za oba ugovora. Dana 13. srpnja 2018. tužitelj da je protiv tuženika podnio prijedlog za ovrhu, ishodio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-21/2018 od 20. srpnja 2018. izdanu od javnog bilježnika Borice Kovačević iz Splita, sve temeljem vjerodostojne isprave, okončane situacije račun broj 36/001/01 za ukupan iznos od 412.942,63 kn. Stranke da su pokušavajući mirnim putem riješiti spornu situaciju angažirali sudskog vještaka radi utvrđenja vrijednosti i kvalitete izvedenih radova i to Slobodana Bogdanovića tuženik, a tužitelj vještaka Miju Tadinca. Oba vještaka da su utvrdile postojanje dugovanja tuženika prema tužitelju za izvedene a neplaćene radove. Tuženik da je najkasnije od kolovoza 2018. svjestan da je tužitelj vjerovnik prema tuženiku kao dužniku budući tuženik nije platio sve ugovorene radove po Ugovorima I. i II. Međutim, isti i nakon zaprimanja oba vještva ne samo da tužitelju nije platio tužitelju razliku izvršenih radova već da nije povukao ni neosnovano blokirana sredstva tužitelja.

10. Tuženik da je neosnovano aktivirao bjanko zadužnicu OV-5942/17, a za što da nisu bili ostvareni razlozi iz članka 12. Ugovora I. za aktivaciju bjanko zadužnice jer tužitelj po Ugovorima I. i II. da je izveo radova u većoj vrijednosti od plaćene po tuženiku, odnosno tužitelj da je zapravo vjerovnik prema tuženiku kao dužniku koji mu nije platio sve izvedene radove, te da je tuženik uslijed raskida Ugovora bio tužan vratiti tužitelju sve bjanko zadužnice izdane temeljem raskinutog Ugovora.

11. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-638/18-20 od 3. listopada 2019. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari temeljem odredbe članka 212. stavak 1. točka 5. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a) budući je rješenjem ovog suda poslovni broj St-301/19 od 16. rujna 2019. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem.

12. Kako je u podnesku od 2. prosinca 2019. i 3. prosinca 2019. stečajni upravitelj je obavijestio sud kako preuzima postupak i predlaže nastavak istoga, te je uredio tužbu da je kao tužitelja označio Stečajnu masu stečajnog dužnika ANPE GRADNJA d.o.o. u stečaju, to je rješenjem ovog suda poslovni broj P-638/18-23 od 23. srpnja 2020. nastavljen postupak u ovoj pravnoj stvari sukladno odredbi članka 215. stavak 1. ZPP-a.

13. Tijekom parničnog postupka tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, dok je tuženik ustrajao u odgovoru na tužbi.

14. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, izvršio uvid u spis Općinskog suda u Splitu poslovni broj R1-574/18 i Ovr-264/19, te spis Ovr-1982/18, izveo dokaz saslušanjem svjedoka Slaven Krajina, izveo dokaz saslušanjem ZZ tužitelja Ante Krajina i ZZ tuženika Brigita Fjamengo, pa je na

temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

15. Predmet spora, je zahtjev tužitelja radi proglašenja nedopuštenom ovrhe na novčanim sredstvima tužitelja kao ovršenika koja se vodi pri Financijskoj agenciji po zahtjevu za izravnu naplatu tuženika kao ovrhovoditelja od 26. lipnja 2018. koji je zaprimljen kod Financijske agencije dana 26. srpnja 2018. u 11,30 sati, temeljem ovršne isprave-bjanko zadužnice "Split, 15. prosinca 2017. " potvrđene od strane javnog bilježnika u Splitu Vedrane Bilan pod brojem OV-5942/17 od 15. prosinca 2017.

16. Iz stanja spisa proizlazi slijedeće:

- da su tužitelj kao naručitelj i tuženik kao izvođač dana 15. prosinca 2017. zaključili Ugovor o izvođenju radova čijim je predmetom bila "adaptacija više stambene zgrade, Komiža-I. faza" za ugovorenu cijenu od 489.753,00 kn bez PDV-a (list 20-24 spisa);
- da je člankom 12. naprijed navedenog Ugovora ugovoreno jamstvo za uredno ispunjenje ugovorne obveze u obliku javnobilježnički ovjerene bjanko zadužnice na iznos od 600.000,00 kn;
- da je člankom 14. naprijed navedenog ugovora ugovoreno jamstvo za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku za slučaj povrede ugovorne obveze u obliku javnobilježnički ovjerene zadužnice za iznos od 600.000,00 kn;
- da su stranke dana 28. veljače 2018. zaključile i Ugovor o izvođenju radova čijim je predmetom bila "adaptacija više stambene zgrade Komiža-II. faza" za ugovorenu cijenu od 485.000,00 kn bez PDV-a;
- da je tuženik predao tužitelju predmetnu bjanko zadužnicu ovjerenu kod javnog bilježnika Vedrane Bilan iz Splita pod brojem OV-5942/17 od 15. prosinca 2017. na iznos od 100.000,00 kn;
- da je kod Općinskog suda u Splitu, dana 10. kolovoza 2018. zaprimljen prijedlog ovršenika ovdje tužitelja za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, kao i prijedlog za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava;
- da je Općinski sud u Splitu dana 23. kolovoza 2018. donio rješenje i zaključak pod poslovnim brojem Ovr-1982/18, pri čemu je rješenjem prihvaćen prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe, dok je zaključkom upućen ovršenik najkasnije u roku od 15 dana računajući od dana dostave zaključka pokrenuti parnični postupak radi proglašenja nedopuštenom ovrhe, a koja se vodi kod Financijske agencije, Split, po zahtjevu ovrhovoditelja za izravnu naplatu, temeljem ovršne isprave-bjanko zadužnice "Split, 15. prosinca 2017." potvrđene od strane javnog bilježnika Vedrane Bilan iz Splita, pod poslovnim brojem OV-5942/17 od 15. prosinca 2017.;
- da je tužitelj pravodobno podnio predmetnu tužbu u ovoj pravnoj stvari, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom (izvršenim uvidom u spis Ovr-1982/18, proizlazi kako je ovršenik ovdje tužitelj rješenje Ovr-1982/18 zaprimio dana 24. kolovoza 2018.), dok je tužba Općinskom sudu podnesena dana 10. rujna 2018.

17. Upravo sukladno sadržaju zaključka Općinskog suda u Splitu, tužitelj je pokrenuo ovaj parnični postupak i postavio tužbeni zahtjev. Navodi sadržani u tužbi su identični navodima iz prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim podnesenog Općinskom sudu dana 10. kolovoza 2018.

18. Prema odredbi članka 52. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" 112/12, 25/13, 93/14, 73/17, 131/2020, dalje OZ-a) ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavak 1. točka 7. i točka 9-11 tog Zakona, sud prvog stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od 8 dana. Prema stavku 2. istog članka ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud će obustaviti ovrhu. Prema stavku 3. istog članka propisano je da ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od 8 dana, će sud prvog stupnja donijeti bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od 15 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. tog članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

19. Prema odredbi članka 55. stavak 3. OZ-a tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen u parnicu.

20. U ovoj parnici sud je, dakle, ovlašten ispitivati samo žalbene navode zbog kojih je tužitelj kao ovršenik upućen u parnicu, a sukladno odredbi članka 55. stavak 3. OZ-a, odnosno sud je vezan samo razlozima zbog kojih je žalba protiv rješenja o ovrsi izjavljena.

21. Iz sadržaja obrazloženja rješenja i zaključka Općinskog suda u Splitu Ovr-1982/18 od 23. kolovoza 2018. proizlazi da je ovršenik predložio donošenje rješenja kojim će se pljenidba i prijenos proglasiti nedopuštenim iz razloga jer ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu protiv ovršenika temeljem predmetne bjanko zadužnice, budući nisu ostvareni uvjeti za aktivaciju iste, a što da bi u sadržajnom smislu predstavljalo žalbeni razlog iz članka 50. stavak 1. točka 7. Ovršnog zakona.

22. Budući je tužitelj u parnici upućen zbog razloga propisanih člankom 50. stavak 1. točka 7. OZ-a u ovom postupku bilo je potrebno utvrditi je li ovrhovoditelj ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno je li ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, uzimajući pri tome u obzir samo one razloge istaknute u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, odnosno u tužbi koji se odnosi ne prethodno navedeni zakonom propisano razlog zbog kojeg je upućen u parnicu.

23. Razlozi određeni člankom 50. stavak 1. točka 1 do 8 OZ-a su slijedeći: stavak 1.-nedostatak svojstva ovršne isprave, stavak 2.-nedostatak ovršnosti, stavak 3.-ovršna isprava stavljena izvan snage, stavak 4.-ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave, sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave trajno ili za određeno vrijeme tražiti ovrhu "pactum de non exequendo", stavak 5.-protek roka za traženje ovrhe, stavak 6.-izuzeće od ovrhe i ograničenje ovrhe, stavak 7.-nedostatak legitimacije, stavak 8.-neispunjenje uvjeta, jesu tzv. opugnacijski žalbeni razlozi kojima se osporava dopustivost ovrhe zato što nema pretpostavke za njenu provedbu premda inače postoji tražbina i ovršna isprava. Razlozi određeni člankom 46. stavak 1. točka 9 do 11. i to stavak 9.-prestanak tražbine, stavak 10.-trajna ili privremena nemogućnost ispunjenja tražbine, stavak 11.-zastara, jesu tzv. opozicijski žalbeni razlozi koji se ističu protiv samog zahtijeva, a temelje se na okolnostima koji su nastupili nakon momenta na koji se odnosi pravomoćnost odluke.

24. Što se tiče razloga iz članka 50. stavak 1. točka 7. OZ-a- nedostatak legitimacije, navedeni razlog za žalbu postoji ako ovrhovoditelj ovdje tužitelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika ovdje tuženika. Taj bi se opugnacijski razlog ticao slučajeva u kojima bi nedostajala aktivna ili pasivna (procesna i presumirana stvarna) legitimacija stranaka.

25. Zadužnica je vrijednosni papir koji sadržava ovjerovljenu suglasnost dužnika da se radi naplate tražbine određenog vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banke, te da se s tih računa u skladu s njegovom izjavom sadržanoj u toj ispravi izravno isplaćuje vjerovniku.

26. Zadužnica ima učinak rješenja o ovrsi, ali istodobno i ovršne isprave.

27. Prema odredbi članka 214. OZ-a dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenog vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banke, te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanoj u istoj, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

28. Ovrha se određuje na prijedlog i u korist osobe koja je u ovršnoj ispravi označena kao vjerovnik, a protiv osobe koja je u ovršnoj ispravi određena kao dužnik (argument iz članka 29. OZ-a). Ovrha se može odrediti i na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik a koju situaciju regulira odredba članka 32. OZ-a – prijenos tražbine ili obveze (o tome sud neće posebno buduću se na tom članku ne temelji tužba u ovoj pravnoj stvari).

29. Dakle, u ovršnom postupku aktivna i pasivna legitimacija stranaka utvrđuje po kriterijima strogog formalnog legaliteta.

30. Razlog iz točke 7., članka 10. stavak 7. odnosi se zapravo na dvije situacije. Prva bi postojala kada bi se već na temelju ovršne isprave ili dopunske ovršne isprave moglo zaključiti da legitimacije nema. U toj bi se situaciji zapravo radilo o slučaju pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja na temelju raspoloživih dokaznih sredstava (u granicama načela strogo formalnog legaliteta). Pregledom predmetne zadužnice priložene spisu (list 10-12 spisa) proizlazi kako su u istoj naznačeni kako vjerovnik tako i dužnik. Naime, iako je ovdje riječ o bjanko zadužnici u kojoj ne mora biti označen vjerovnik u čiju bi korist ona bila izdana upravo zbog blanketnosti te bjanko zadužnice u istoj je dakle označen i vjerovnik.

31. Druga bi postojala kada bi na temelju ovršne isprave ili dopunske ovršne isprave bilo moguće zaključiti da legitimacije ima, ali da je ona naknadno prestala iz određenih razloga. U toj bi se drugoj situaciji radilo u slučaju nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Do prestanka legitimacije moglo bi doći uslijed prijenosa tražbine npr.; univerzalnom sukcesijom, dobrovoljnom (članak 80. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO-a), sudskom (npr. prijenos tražbine iz članka 184. OZ-a) ili zakonskom cesijom, preuzimanjem duga (članak 96. ZOO-a), subrogacijom (članak 90-95 ZOO-a). U

predmetnoj pravnoj stvari tužitelj se ne poziva na niti jednu od naprijed navedenih situacija.

32. Pod razlog iz članka 50. stavak 1. točka 7. OZ-a nije moguće podvesti činjenice koje se odnose na postojanje dugovanja tuženika prema tužitelju po osnovi izvedenih radova po predmetnom Ugovoru, neostvarenje razloga iz članka 12. i 14. predmetnog Ugovora jer da je tužitelj kao izvoditelj uredno i u ugovorenom roku izveo sve radove po Ugovoru.

33. Ocjena je ovog suda kako je ovršni sud iz razloga koje se odnose na postojanje dugovanja tuženika prema tužitelju po osnovi izvedenih radova po predmetnom ugovoru, neostvarenje razloga iz članka 12. i 14. predmetnog Ugovora jer da je tužitelj kao izvoditelj uredno i u ugovorenom roku izveo sve radove po Ugovoru, pogrešno iste uputio na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a sve iz razloga što navedeni razlozi ne čine razloge iz članka 50. stavak 1. točka 7. OZ-a iz kojih razloga se uz ispunjenje pretpostavke iz članka 3. članka 50. OZ-a ovršenici u ovršnom postupku upućuju na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Slijedom svega naprijed navedenoga valjalo je odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude.

34. Naposljetku je za navesti da je sud odustao od pribave spisa Ovr-1980/18, od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Petar Mihanović, Mijo Tadinac, Tomislav Krajina, budući je tužitelj povukao te dokazne prijedloge, te odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Slobodana Bogdanovića budući je tuženik povukao taj dokazni prijedlog. Tužitelj je raspravnim rješenjem ovog suda s ročišta od 6. lipnja 2022. pozvan radi uplate predujma za provođenje dokaza u ovoj pravnoj stvari, sukladno odredbi članka 153. stavak 1. ZPP-a, međutim, u roku koji je sud odredio tužitelj nije položio iznos potreban za izvođenje dokaza pa je sud odustao od izvođenja tog dokaza (članak 153. stavak 3. ZPP-a). U podnesku od 28. lipnja 2022. tužitelj je predložio da ga se oslobodi od plaćanja sudskih troškova jer da stečajna masa iza Anpe gradnja d.o.o. nema otvoren bankovni račun i ne može imati novčana sredstva, sve i da ima bankovni račun pa da iz objektivnih razloga nije u mogućnosti plaćati sudske troškove, a čemu sud nije udovoljio ocjenjujući da nema mjesta primjeni odredbe članka 153. stavak 5. ZPP-a.

35. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154 i članka 155. uz primjenu važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, kao i važeće Tarife sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama, sve sukladno specificiranom zahtjevu tužitelja i tuženika, te vrijednosti predmeta spora.

Tuženiku je kao trošak postupka obistinjen trošak sastava odgovora na tužbu od 20. prosinca 2018. (TBR 8. toč. 1. OT-a) – 100 bodova, sastav podneska od 12. ožujka 2019. (TBR 8. toč. 3. OT-a) – 25 bodova, zastupanje na ročištu od 29. travnja 2019. i 26. listopada 2022. (TBR 9. toč. 2. OT-a – po 50 bodova, trošak zastupanja na ročištu od 23. srpnja 2019., 6. lipnja 2022., 1. ožujka 2023., 10. studenog 2023. (TBR 9. toč. 1. OT-a) – po 100 bodova, trošak sastava podneska od 3. studenog 2023. (TBR 8. toč. 3. OT-a) -25 bodova, trošak pristupa na ročište za objavu presude (TBR 9. toč. 3. OT-a) – 50 bodova, odnosno ukupno 700 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 15,00 kn to je tužitelju valjalo priznati ukupno 10.500,00 kn/1.393,58

EUR-a, kn što uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 2.625,00 kn/348,39 EUR-a daje iznos od 13.125,00 kn/1.741,98 EUR-a.

Sud tuženiku u trošak parničnog postupka nije odmjerio trošak sastava podneska od 19. veljače 2019. budući se radi o trošku tužitelja a ne tuženika, više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od 29. travnja 2019. i 26. listopada 2022. pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, trošak zastupanja na ročištu od 3. listopada 2019. budući tog nadnevka nije održano ročište u ovoj pravnoj stvari, trošak zastupanja na ročištu od 30. ožujka 2023. (ročište za objavu presude) budući na to ročište tuženik nije pristupio pa mu trošak nije ni nastao, potom više zatraženi trošak od obistinjenoga za sastav podneska od 3. studenog 2023. pozivom na TBR 8. toč. 3. OT-a, te sud nije obistinio tuženiku trošak sastava podneska od 12. ožujka 2019. budući se radi o podnesku za odgodu ročišta a za koje OT ne propisuje nagradu, te više zatraženi trošak za svaku pojedinačnu radnju koji nije zatražen u skladu s vrijednošću predmeta spora u ovoj pravnoj stvari. Sud je odbio zahtjev tuženika za više traženu naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 10.312,04 kn/1.368,64 EUR-a. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Novčani iznosi koji su navedeni u izreci ove odluke iskazani su u EUR-ima i kunama sukladno Zakonu o uvođenju kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" 57/22 i 88/22), te je prilikom konverzije korišten fiksni tečaj 7,53450.

U Splitu, 27. studenog 2022.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

DNA:

- punomoćniku tužitelja;
- punomoćniku tuženika;
- u spis

Broj zapisa: **9-30860-3b32c**

Kontrolni broj: **0b803-5220f-55b76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.